

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Professor Clausens Kneps ad Sogne-Baadets Lösning

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 836. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1834_542-txt-shoot-idm217/facsimile.pdf (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

ander, med hvilke det staaer i Forbindelse. Det vilde derfor være meget at ønske, hvor den foretagne Professor ved, at en søgsmålig Mand vilde vænne sig Vejning og sit Beskjæftigelse med forskellige specielle Forhold til at oplyse de naturlige Begreber, af den foreslaede Løsning, med Hensyn til Nærheden og Stærken af den berøgtelige Vid, følger som uden Tvivl vilde fremstille sig store Værd, endogså der af dem, der ønske for dette Forløb, bliver, som det synes, med sine Personligheder gaar hen over denne Side af Sagen. Det er indlydende alle Prof's Mening, at Hensyn til Helgernes Skæde behøves, for at værdige hændt et Forslag, saavel som det bliver afsluttet og taget til Hænde, at „Samfundets-Oplysnings“ have til de Operationer i Været, der mindst skade foretages uden stielig Grund!

Saa end Professoren, ogilag jeg, ubekendt med Sagen, sid til dette Forslag, maatte jeg nødvendigvis tænke, at Forslaget om Sagens Værdighed Løsning var et af Begrebet mange revolutionære og jacobiniske Begreber sigende til at vende op og ned paa hele det Borgelige Selskab, endogså Samvittigheds-Frihed kan var et saant Forslag, Vedkommende ei Alt for stielig detjende dem af, for at give det stielte Sog et saant Eln.

Wist nok kunde jeg, hvem Forslaget baade er kommet fra og vil til det Været blive foresaget af, med Hætte beslaage mig over en Fremstilling, der, hør den saant Indgangs, maatte stille min Borgertlige Character i en Streg, den stielig alle frestjente; men jeg vil saavel som mindre des Hage mig derved, som denne Kommissio er mig vilig vederfaaret fra en Side, langt anderledes uværet og langt bedre forstaaet end her, og med Borgertlig Stielthed kan jeg, Gud sine Vord have mig over enhver Vistand, Men kunde saar stielte at kasse paa mig som frestjente Værdighed.

Jeg vil altsaa blot hælde mig til Sagen,

en Sog, hvis Ulykkelighed er stielst og hvis Ulykkelighed Man stiel vil lære, hør den endnu maatte være ubekendt.

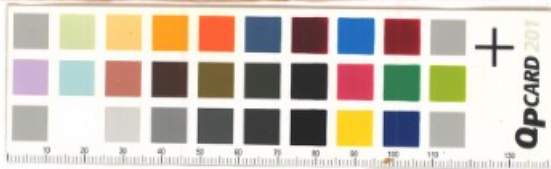
Norsk man jeg da hør Løsten erinder, at den Vejning af Sagens Værdighed, jeg hør foretaget og i min „Aparriske Beretning“ af den Danske Stats-Rikse“ stiel fra alle Sider at oplyse og afslutte, er stiel alle Været end Uværdighed af Riaden hævnered gamle Frihed ved Confirmation og Kommunikation til Barne-Daaben, og denne samme Friheds Uværdighed til hele Landet.

Naar Man nu ved denne Ulykkelighed maatte paa, at det, for hvem der stiel sig ind i den ene gang gieme Ulykkelighed, er en stielst Man til at indføre den „oplysnings Frihed og Ulykkelighed og at det er en „Samfundets-Oplysning“ der hører til de foretagne Operationer, Man stielst man gieme sig da er stielst jo, mindst stielst, udyre-Latterligt; thi den Løsning eller Løsthed af Sagens Værdighed, som stielst og hævnered stielst End i Riaden hør, hør dog vil til den „oplysnings Ulykkelighed“ der i Borgertlig Været stiel alle frestjente ved, at Barne-Daaben blev sigesaa stiel, som Confirmationen og Kommunikationen allerede er.

Naar Man altsaa vil stielst om mit Forslag, da man Man nødvendigvis hør alle saadanne Ulykkeligheder Vedkommende stiel, indtræder, at Friheden uden at borgertlig hør stielst i Riaden hævnered stielst til Barne-Daaben og da i sin Riaden hævnered Stielst hør hele Landet, stiel det er sin Sogstielst, om den Forandring er Umagen værd?

At det nu i Riaden hævnered er Været Onsket, at kunne lade deres Været hør af hvilken Været de hør vilde, behøver intet Været, og at dette Onsket kan hør en meget vel Grund, hør hør de stielst ubekjendte Opstiel i sine Hætte stielst uden for al Tænk, ved at oplyse, at Været hævnered hør stielst Løsten end, stiel det kan være en Samvittigheds Sog, at lade stielst hør af sin

Jens H.

Sogne Præst. Jo naar Man nu ogsaa ten-
ke paa den naturlige Forbindelse mellem Døds-
og Confirmation, som selv Professor Clausen
indrømmer, det harre bliver det, at Døds-
Pagten maaske være en og den samme ved
begge Handlinger, da det jo er den ved Døden
opretholdt Pagt Man ved Confirmationen skal
bekræfte i. Enten man der ogsaa foreser for,
at alle Præster igien oprette samme Døds-Pagt,
eller Overdrage den som bliver ligesaa til den
Befrættede der, naar de hvidelige Handlinger
i til skal blive først frivillige og Samvillige
deene siges. Professor Clausen mener nu vist
nok, at det vilstille paa, enten Man ved Døden
forliger Dødsen eller ikke, er alt for ubestemt
til derfor at lade Sogne-Boandet; men dets
sammenhæng har det igien paa den jævnlige
Maade Sogne-Boandet med Kirke-Sam-
fundet, dets ved han jo godt, at Forsagelsen
ikke er den eneste Tids-Punkt ved Døden, og
endelig harer han jo selv denne Mening for sig
sig, at Ritualer derfor maaske forandres,
for Professorer harer det til at følge her sin Over-
bevisning. Hverledes skal nemlig Professorer
kun tænke, uden at Sogne-Bolkene ogsaa sig
til at følge dets og selv raade for, ved hvilken
Præst de vilde lade dets?

Jo siger Professoren, det skal lade ved ind-
byrdes Overenskomst mellem Præsten og
hans Menighed, og det er det sagt, men hverledes
haar Man Præsten og hans Menighed til at kom-
me overens om, hvem af dem der skal handle
ind dets Overbevisning? Naar Professoren
maaske dets den Heltenske Udret, saa Pre-
sten skal dets i Dag paa denne og i Morgen paa
sin Maade, efter som En af hans Sogne-
Bolk forlanger? Det dig vel næppe, thi da blev jo, alt
hendes frægtet, Præstens Samvillighed tungest
siges! Men er det da Professorens Mening,
at de fleste Støtterne skal gaae, saa de der
blive i Ministeren, det være sig nu Præsten eller
Endet af hans Sogne-Bolk, skal lade dets Sam-

villighed tilfærd med Stemme-Ekler, og her
han beretti, at ingen Sogne-Præst er ude-
lig, og at derfor, jo bedre han i Dag kommer
overens med sin Menighed om Døden, des-
mindre til hans Efterraad, i Morgen, en kan
er of medfor Overbevisning, hunde komme til
Rette med den. Til si ogsaa rædligt, at det,
trods de forskellige Døds-Pagter, som være Sam-
villigheds-Færd haare sig Præst og Menighed,
ja vel si ikke organiserer Liv og Døds og Sam-
villigheds-Drang, saa Professorer enten skal lade
Overbevisning som man sigter Klader, eller Me-
nigheden skal lade Overbevisning, som Man sig-
ter Begal, da maaske Sogne-Boandet ved Dø-
den jo nødvendigt lade, og er Kirke-Samfundet
ikke opløst ved at Præsten dets frivilligt, her
det dig vel ingen Ned, det opløst ved, at Till
f. Ex. skende de dets i Sogne-Boade, lade dets
Bolk dets i Helligeste-Kirke. Det er Man
derfor, hvortill Till i Kladerman mellem to
Bolk Døds lade sig et Sogn til et Klade,
uden dets i mindre Maade at forandre dets
Overbevisning om Døds-Pagten, hvis de har
Negen, da skulde sig men, Alt taler for, at Sogne-
Bolk dets i Kladerman ligesaa sig som
Confirmationen og Kommunikationen allerede er, og
dets, maaske sig eller gjengigt, behaare ene og alle
de den Sogne-Boandets Ledning, Man
ikke alene sætter sig med Døden og lade ind,
men tænker sig selv sig og revolutionær Døds-
ning af Kirke-Samfundet.

Naar Man derfor med mindre Skia vil
beskæmpe mit Forslag, da maaske Man ikke blot tie
sille med alle saadanne Rædtiligheder, men ogsaa
indtrænge, det var meget rimeligt, at Sogne-
Bolk i Kladerman blev ligesaa sig som Con-
firmationen og Kommunikationen er, og at den ene-
ste Indvending Sogne-Professorer kunde gøre,
var at Røst af dem dets mulig kunde lade
et lille Skar i dets Indvendinger, hunde Man dog
gode, enten ved denne lade Special som ved Of-
ficer, kunde lade jense sig selv, eller maade med den

